

Fremsat den 3. oktober 2018 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol mellem Danmark og Armenien

§ 1. Bestemmelserne i overenskomst og tilhørende protokol af 14. marts 2018 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Armenien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomst- og formueskatter, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

OVERENSKOMST**mellem****Kongeriget Danmark og Republikken Armenien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter**

Kongeriget Danmark og Republikken Armenien, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1**Personer omfattet af overenskomsten**

Denne overenskomst finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2**Skatter omfattet af overenskomsten**

1. Denne overenskomst finder anvendelse på skatter på indkomst og formue, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvordan de opkræves.

2. Som skatter af indkomst og formue anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller formuen eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gager eller lønninger udbetalt af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, er:

a) i Danmark:

- (i) indkomstskatten til staten,
- (ii) den kommunale indkomstskat,

b) i Armenien:

- (i) skatten på fortjeneste (the profit tax),
- (ii) indkomstskatten (the income tax),
- (iii) ejendomsskatten (the property tax).

4. Overenskomsten finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter, jf. stykke 3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den betydning, der er angivet nedenfor:

- a) Udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Armenien, alt efter sammenhængen.
- b) Udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området. Udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland.
- c) Udtrykket »Armenien« betyder Republikken Armenien og betyder i geografisk henseende det territorium, herunder landområder, farvandsområder, undergrund og luftrum, hvor Republikken Armenien udøver suverænitetsrettigheder og jurisdiktion i overensstemmelse med national lovgivning og international ret.
- e) Udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person.
- f) Udtrykket »foretagende« anvendes om enhver form for erhvervsudøvelse.
- g) Udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat.
- h) Udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat.
- i) Udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i. i Danmark: skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder,
 - ii. i Armenien: finansministeren eller formanden for udvalget for statens indtægter tilknyttet Republikken Armeniens regering eller disses befuldmægtigede stedfortræder.
- j) Udtrykket »statsborger« betyder, i relation til en kontraherende stat:
 - i. enhver fysisk person, der har indfødsret i den pågældende kontraherende stat;
 - ii. enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver sammenslutning, der består i kraft af den gældende lovgivning i den pågældende kontraherende stat.
- k) Udtrykket »erhvervsvirksomhed« indbefatter udøvelse af frit erhverv og af anden virksomhed af selvstændig karakter.
- l) Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelsesmæssig eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret heri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, selskabsregistrering, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat eller af formue i denne stat.

2. En pensionskasse eller anden lignende institution, som udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig for at sikre sig pensionsydelse, og som er etableret og skattemæssigt godkendt i overensstemmelse med lovgivningen i en kontraherende stat, skal ved anvendelsen af denne overenskomst anses for at være hjemmehørende i denne kontraherende stat.

3. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) Han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser).
- b) Hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold.
- c) Hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger.
- d) Hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

4. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder ved gensidig aftale søge at afgøre spørgsmålet om anvendelsen af overenskomsten for den pågældende. I fravær af en sådan aftale kan den pågældende person ikke påberåbe sig nogen lempelse eller skattefritagelse efter overenskomsten.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter især:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes,
- b) en filial,
- c) et kontor,
- d) en fabrik,
- e) et værksted, og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs-, monterings- eller samlearbejde eller dertil knyttet tilsynsvirksomhed udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet varer mere end ni måneder.

4. En installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, anses for at udgøre et fast driftssted, men kun hvis virksomheden varer ved i mere end ni måneder. Virksomhed, der udøves af et foretagende, som er forbundet med et andet foretagende, anses for udøvet af det foretagende, som det er forbundet med, hvis den pågældende virksomhed:

- a) i det væsentlige er den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende, og
- b) er beskæftiget med det samme projekt eller den samme operation,

medmindre de pågældende aktiviteter udøves samtidig. Ved anvendelsen af dette stykke anses foretagender for at være forbundne, når de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen over eller kapitalen i foretagenderne.

5. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel anses udtrykket »fast driftssted« for ikke at omfatte:

- a) Anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet.
- b) Opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering.
- c) Opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende.
- d) Opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet.
- e) Opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller afhjælpende karakter for foretagendet.
- f) Opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver kombination af de aktiviteter, der er nævnt i litra a) til e), forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller afhjælpende karakter.

6. Hvis en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 7, handler på et foretagendes vegne, og denne person i en kontraherende stat har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, anses dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 5, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

7. Et foretagende anses ikke for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), medfører ikke i sig selv, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst fra land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« har samme betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket omfatter i alle tilfælde tilhører til fast ejendom, besætning og udstyr, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineforekomster, kilder og andre naturforekomster, herunder olie, gas og stenbrud. Skibe og fly anses ikke for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste fradrages omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige

afdelinger, kan intet i stykke 2 forhindre denne kontraherende stat i at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste kan henføres til et fast driftssted, blot fordi dette driftssted har foretaget indkøb af varer til foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter den samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Hvis fortjeneste omfatter indkomst, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, berøres bestemmelserne i disse artikler ikke af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

International trafik

1. Fortjeneste erhvervet ved drift af skibe eller fly i international trafik af et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel skal fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik omfatte:

- a) fortjeneste ved udleje af skibe eller fly med besætning (»time« eller »voyage«), når sådanne skibe eller fly anvendes i international trafik,
- b) fortjeneste ved udleje af skibe eller fly uden besætning (»bareboat«), hvis udlejningen har nær tilknytning til driften af skibe eller fly i international trafik, og
- c) fortjeneste fra brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer, hvis brugen, rådighedsstillelsen eller udlejningen har nær tilknytning til driften af skibe eller fly i international trafik.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder også anvendelse på den andel af fortjeneste, som et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat, og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde

2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab, som direkte ejer mindst 50 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, og har investeret mere end to millioner Euro, eller tilsvarende i dansk eller armensk valuta, i kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet.
- b) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er den anden kontraherende stat eller denne stats centralbank eller nogen offentlig myndighed eller anden offentlig institution (herunder en finansiel institution), som ejes af regeringen i denne anden stat.
- c) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab, som direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, og har investeret mere end 100.000 Euro, eller tilsvarende i dansk eller armensk valuta, i kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet.
- d) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af disse begrænsninger. Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktier, »jouissance«-aktier eller »jouissance«-rettigheder, mineaktier, stifterandele eller andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst fra aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse

med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:
 - a) 0 pct. af renternes bruttobeløb, hvis renterne betales til en kontraherende stat eller en dertil hørende lokal myndighed, herunder denne stats centralbank, eller enhver institution, offentlig myndighed eller fond, som ejes af regeringen i en kontraherende stat.
 - b) 5 pct. af renternes bruttobeløb, hvis renterne betales af enhver form for lån, som er ydet af et bankforetagende.
 - c) 10 pct. af renternes bruttobeløb i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af denne begrænsning.

3. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser, og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg anses ikke for renter i relation til denne artikel.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Renter anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted, anses sådanne renter dog for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige:

- a) 5 pct. af bruttobeløbet for så vidt angår de betalinger, der er henvist til i stykke 3, litra a) og b).
- b) 10 pct. af bruttobeløbet for så vidt angår de betalinger, der er henvist til i stykke 3, litra c).

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af dette stykke.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag

- a) for anvendelsen af, eller retten til at anvende enhver form for computer-software, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, eller tegning,
- b) for anvendelsen af, eller retten til at anvende enhver hemmelig formel eller proces, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer (know-how),
- c) for anvendelsen af, eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og film eller bånd beregnet på udsendelse i radio eller fjernsyn.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Royalties anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet blev stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne royalties dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed, oplysning eller tjenesteydelse, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes af denne anden stat.
2. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i denne anden stat.
3. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af skibe eller fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som hører til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne stat.
4. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af containere (herunder anhangere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.
5. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier, hvis værdi for mere end 50 procents vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
6. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end dem, der er nævnt i stykke 1, 2, 3, 4 og 5, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.
7. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i stykke 3 kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel af konsortiet, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 14

Indkomst fra arbejde i ansættelsesforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 15, 17 og 18 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for arbejde i ansættelsesforhold kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden stat.
2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for arbejde i ansættelsesforhold udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:
 - a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i enhver 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
 - b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
 - c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, beskattes i denne stat.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 3 kan indkomst, som erhverves fra et fast driftssted beliggende i Danmark af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) for arbejde i ansættelsesforhold om bord på et fly i international trafik, beskattes i Danmark.

Artikel 15

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelse i et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16

Optrædende kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artikel 14 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner eller musiker, eller som sportsudøver ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, der udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artikel 14 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøvernes virksomhed udøves.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner eller som sportsudøver, kun beskattes i denne stat, hvis hans virksomhed er udøvet i den anden kontraherende stat inden for rammerne af et kulturelt eller sportsligt udvekslingsprogram, der er tiltrådt af begge stater.

Artikel 17

Pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger

1. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre andet følger af bestemmelserne i stykke 1 i denne artikel og artikel 18, stykke 2, kan pensioner og andre lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten dette sker for tidligere tjenesteforhold eller ikke, kun beskattes i den anden kontraherende stat. Pensioner og andre lignende vederlag kan dog beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:

- a) bidrag indbetalt af modtageren til pensionsordningen blev fradraget i modtagerens skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter denne stats lovgivning, eller
- b) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke udgjorde skattepligtig indkomst for modtageren i den førstnævnte kontraherende stat efter denne stats lovgivning.

3. Pensioner anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de betales af en pensionskasse eller en anden lignende institution, som udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan pensionskasse eller anden lignende institution er oprettet og skattemæssigt godkendt i overensstemmelse med denne stats lovgivning.

4. Betalinger som nævnt i stykke 1 beskattes ikke i den kontraherende stat, hvor modtageren er hjemmehørende, hvis sådanne betalinger ville være fritaget for beskatning i den anden kontraherende stat efter denne stats lovgivning, hvis betalingen var sket til en person, som er hjemmehørende i denne stat.

Artikel 18 **Offentligt hverv**

1. a) Gage, løn og andre lignende vederlag, bortset fra pensioner, der udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf til en fysisk person for udførelse af hverv med karakter af myndighedsudøvelse for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
b) Sådant gage, løn eller andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:
 - i. er statsborger i denne stat eller
 - ii. ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
b) Sådanne pensioner kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16 og 17 finder anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf.

Artikel 19

Studerende

Beløb, som modtages med henblik på underhold, studium eller lignende uddannelse af en studerende eller lærling, der er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 20

Professorer og forskere

1. En professor eller forsker, som i et tidsrum, som ikke overstiger 6 måneder, besøger en kontraherende stat med det formål at undervise eller drive forskning ved et universitet eller anden tilsvarende institution i denne stat, og som umiddelbart før dette besøg var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, beskattes ikke i den førstnævnte stat af vederlag for sådan undervisning eller forskning, forudsat at sådant vederlag beskattes i den anden kontraherende stat. Dette stykke finder kun anvendelse i et tidsrum, som ikke overstiger 6 måneder fra datoen for personens første besøg i en kontraherende stat med sådant formål og gælder ikke for personer, som er statsborgere i denne stat.
2. Bestemmelserne i denne artikel finder kun anvendelse på indkomst ved forskning, når personen udfører forskning i offentlighedens interesse og ikke hovedsageligt til fordel for private interesser.

Artikel 21

Anden indkomst

1. Indkomster, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.
2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis modtageren, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.
3. Hvis en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver indkomst fra kilder i den anden kontraherende stat i form af gevinster fra lotterier, kryds- og tværsopgaver, væddeløb, herunder hestevæddeløb, kortspil og andre spil af enhver art eller hasard eller væddemål af en hvilken som helst form eller karakter, kan sådan indkomst uanset bestemmelserne i stykke 1 beskattes i denne anden stat.

Artikel 22

Formue

1. Formue bestående af fast ejendom som nævnt i artikel 6, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Formue bestående af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
3. Formue bestående af skibe og fly, som anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, og rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe og fly, kan kun beskattes i denne stat.
4. Al anden formue tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

Artikel 23

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal undgås på følgende måde:

1. I Danmark:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Armenien, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, nedsætte den pågældende persons indkomstskat eller formueskat med et beløb svarende til den skat, der er betalt i Armenien.
- b) Denne nedsættelse kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten, beregnet inden fradraget er givet, som kan henføres til den indkomst eller den formue, der kan beskattes i Armenien.
- c) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Armenien, kan Danmark medregne denne indkomst eller disse formuer i beskatningsgrundlaget, men skal nedsætte indkomstskatten eller formueskatten med den del af skatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Armenien, eller formue, som ejes i Armenien.

2. I Armenien:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Armenien, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Armenien,
 - (i) nedsætte den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Danmark,
 - (ii) nedsætte den pågældende persons formueskat med et beløb svarende til den formueskat, der er betalt i Danmark.

Denne nedsættelse kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten, beregnet inden fradraget er givet, som kan henføres til den indkomst henholdsvis til den formue, der kan beskattes i Danmark.

- b) Når indkomst, som erhverves af en person, som er hjemmehørende i Armenien, eller når formue, som ejes af en sådan person, er fritaget for beskatning i Danmark i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan Armenien tage hensyn til den skattefritagne indkomst eller formue ved beregningen af skatten af den resterende del af en sådan persons indkomst eller formue.

Artikel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 finder denne bestemmelse også anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke i nogen af de kontraherende stater undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet.
3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme form for virksomhed. Denne bestemmelse kan ikke fortolkes sådan, at den forpligter en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.
4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 6 eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fradrages ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.
5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte stat undergives nogen beskatning og dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.
6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendes på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler, der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst.
2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med denne overenskomst. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.
3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne overenskomst. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, der ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende stater kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende stater kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider med overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat modtager i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelse af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller retsafgørelser. Uanset det foran anførte kan oplysninger, som en kontraherende stat har modtaget, anvendes til andre formål, når disse oplysninger kan anvendes til sådanne andre formål i henhold til lovgivningen i begge stater og forudsat, at den kompetente myndighed i den stat, der giver oplysningerne, giver tilladelse hertil.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn («ordre public»).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, skal den anden kontraherende stat bruge sine foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, selvom denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skattemæssige formål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde kan sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 27

Bistand ved inddrivelse af skatter

1. De kontraherende stater yder hinanden bistand ved inddrivelse af skattekrav. Denne bistand er ikke begrænset af artikel 1 og 2. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan ved gensidig aftale fastsætte nærmere regler for anvendelsen af denne artikel.
2. Udtrykket »skattekrav« betyder i denne artikel et skyldigt beløb vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, så længe sådan beskatning ikke er i strid med denne overenskomst eller med andet juridisk instrument, som de kontraherende stater er deltagere i, såvel som renter, administrative bøder og omkostninger i forbindelse med inddrivelse eller sikring af sådanne beløb.
3. Når en kontraherende stats skattekrav kan inddrives efter denne stats lovgivning, og den person, som skylder beløbet, ikke efter denne stats lovgivning kan gøre indsigelser mod inddrivelsen på dette tidspunkt, skal dette skattekrav på anmodning fra den kompetente myndighed i denne stat anerkendes af den anden stats kompetente myndighed med henblik på inddrivelse. Skattekravet skal inddrives af denne anden stat efter de bestemmelser, der efter denne anden stats lovgivning gælder for inddrivelse af skattekrav, som om det pågældende skattekrav var denne anden stats eget skattekrav.
4. Når en kontraherende stats skattekrav er af en sådan karakter, at denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen af kravet, skal dette skattekrav på anmodning af denne stats kompetente myndighed anerkendes af den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på iværksættelse af sådanne foranstaltninger. Denne anden stat skal iværksætte foranstaltninger med henblik på sikring af skattekravet efter bestemmelserne i denne anden stats lovgivning, som om det pågældende skattekrav var denne anden stats eget skattekrav, uanset om skattekravet på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne iværksættes, ikke kan inddrives i den førstnævnte stat, og uanset om den person, som skylder beløbet, kan gøre indsigelser mod inddrivelsen.
5. Et skattekrav, som er anerkendt af en kontraherende stat efter stykke 3 eller 4, skal uanset bestemmelserne i stykke 3 og 4 ikke i denne stat undergives de tidsfrister eller gives nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for et skattekrav efter denne stats lovgivning på grund af kravets karakter. Endvidere skal et skattekrav, som anerkendes af en kontraherende stat efter stykke 3 og 4, ikke i denne stat have nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for dette skattekrav efter den anden kontraherende stats lovgivning.
6. Søgsmål med hensyn til eksistensen eller gyldigheden af en kontraherende stats skattekrav, eller med hensyn til beløbets størrelse, kan ikke indbringes for domstole eller administrative myndigheder i den anden kontraherende stat.
7. Hvis et skattekrav på et tidspunkt efter fremsættelse af en anmodning fra en kontraherende stat efter stykke 3 eller 4, og før den anden kontraherende stat har inddrevet og overført det pågældende skattekrav til den førstnævnte stat, ophører med at være
 - a) for så vidt angår en anmodning efter stykke 3, et skattekrav i den førstnævnte stat, som kan inddrives efter denne stats lovgivning, og hvor den person, som skylder beløbet, på dette tidspunkt efter lovgivningen i denne stat ikke kan gøre indsigelse mod inddrivelsen, eller
 - b) for så vidt angår en anmodning efter stykke 4, et skattekrav i den førstnævnte stat, hvor denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen, skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat straks underrette den kompetente myn-

dighed i den anden stat herom, og efter den anden stats valg skal den førstnævnte stat enten stille anmodningen i bero eller trække den tilbage.

8. Bestemmelserne i denne artikel kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

Artikel 28

Diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 29

Begrænsning af fordele

1. Indkomst, som hidrører fra en kontraherende stat, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan uanset bestemmelserne i artikel 11 og 12 beskattes i den førstnævnte stat i overensstemmelse med intern lovgivning, hvis denne indkomst ikke er undergivet beskatning i den anden kontraherende stat eller er omfattet af lovgivning, som giver adgang til særlige begunstigelser for indkomst fra udenlandske kilder.

2. Indkomst anses for at være undergivet beskatning, når den behandles som skattepligtig indkomst af den pågældende jurisdiktion, og den ikke er fritaget for beskatning eller opnår fordel i form af fuld skattelempelse eller beskatning til nulsats.

3. Indkomst anses for at være omfattet af lovgivning, som giver adgang til særlige begunstigelser for indkomst fra udenlandske kilder i den anden kontraherende stat, når denne stat giver adgang til særlige begunstigelser for sådan indkomst gennem nedsættelser af skattesatsen eller beskatningsgrundlaget eller ved en skattelempelse, når dette ikke gælder for indkomst, som hidrører fra denne stat, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i denne stat.

4. Uanset de øvrige bestemmelser i denne overenskomst skal der ikke gives fordele efter overenskomsten for indkomst, hvis det er rimeligt at fastslå under hensyn til alle relevante forhold og omstændigheder, at opnåelse af fordelen var et af de væsentligste formål i ethvert arrangement eller enhver transaktion, der direkte eller indirekte medførte fordelen, medmindre det godtgøres, at indrømmelsen af fordelen under disse omstændigheder ville være i overensstemmelse med indholdet af og formålet med de relevante bestemmelser i overenskomsten.

Artikel 30

Ikrafttræden

1. De kontraherende stater skal ad diplomatisk vej give hinanden underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for denne overenskomsts ikrafttræden er opfyldt.

2. Overenskomsten træder i kraft dagen efter modtagelsen af den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser har virkning:

Artikel 31

Opsigelse

Denne overenskomst forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår efter 5 år fra overenskomstens ikrafttræden. I så fald ophører denne overenskomst med at have virkning:

- (i) med hensyn til skatter, der indeholdes ved kilden, på beløb, der skal betales på eller efter den 1. januar i det første kalenderår, der følger efter det, hvor meddelelse er givet, og
- (ii) med hensyn til andre skatter, for indkomstår, der begynder på eller efter den 1. januar i det første kalenderår, der følger efter det, hvor meddelelse er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i København den 14. marts 2018 på dansk, armensk og engelsk, idet hver tekst har lige gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse med hensyn til fortolkningen skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark

Karsten Lauritzen

For Republikken Armenien

Edward Nalbandian

PROTOKOL
til
Overenskomst
mellem
Kongeriget Danmark og Republikken Armenien
til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse
for så vidt angår indkomst- og formueskatter

På tidspunktet for undertegnelsen af Overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Republikken Armenien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår skatter af indkomst og formue er undertegnede blevet enige om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integreret del af overenskomsten:

1. Fortolkning af overenskomsten

Der er enighed om, at de bestemmelser i overenskomsten, som er udformet i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i OECD's modeloverenskomst (OECD Model Tax Convention on Income and Capital) generelt har den betydning, som kommer til udtryk i de OECD-kommentarer (OECD Commentary), der er knyttet hertil. Denne forståelse gælder ikke for så vidt angår

- a) hver af de kontraherende staters forbehold eller observationer til OECD-modellen eller dens kommentarer,
- b) afvigende fortolkninger, som de kompetente myndigheder måtte blive enige om efter overenskomstens ikrafttræden.

OECD-kommentaren – som denne måtte blive ændret fra tid til anden – udgør et fortolkningsbidrag i den forståelse, der er indeholdt i Wienerkonventionen af 23. maj 1969 om Traktatretten.

2. Skattemæssigt transparente enheder

I tilfælde hvor indkomst erhverves af eller gennem en person, som er skattemæssigt transparent efter en af de kontraherende staters lovgivning, skal sådan indkomst anses for at være erhvervet af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i det omfang, at indkomsten ved anvendelsen af denne stats skattelevgivning behandles som indkomst hos en hjemmehørende person.

3. For så vidt angår artikel 5, stykke 5

Der er enighed om, at udtrykket »udlevering« ikke omfatter en butik, hvorfra der foregår salg, og som er beliggende et sted, som er indrettet med henblik på udlevering af varer.

4. For så vidt angår artikel 7, stykke 3

Der er enighed om, at de udgifter, der gives fradrag for af en kontraherende stat, kun omfatter de udgifter, der er fradragsberettigede efter denne stats interne lovgivning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i København den 14. marts 2018 på dansk, armensk og engelsk, idet hver tekst har lige gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse med hensyn til fortolkningen skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark

Karsten Lauritzen

For Republikken Armenien

Edward Nalbandian

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomsten og dens indhold
3. Dobbeltbeskatningsoverenskomstens betydning i forhold til intern dansk skatteret
 - 3.1. Betydningen for dansk begrænset skattepligt af indkomst her fra landet
 - 3.2. Betydningen for dansk fuld skattepligt af indkomst fra Armenien
 - 3.3. Fuld skattepligt for personer og selskaber med »dobbelt domicil« og hjemsted i Armenien efter overenskomsten
 - 3.4. Særlige artikler
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Dobbeltbeskatningsoverenskomster bidrager til økonomisk udvikling ved at skabe klarhed over personer og selskabers skattemæssige forhold og ved at sikre, at dobbeltbeskatning undgås. Dette understøtter samhandel og investeringer til gavn for begge parter. Derudover styrker dobbeltbeskatningsoverenskomster samarbejdet mellem staternes skattemyndigheder, hvilket bl.a. bidrager til bekæmpelse af international skatteunddragelse.

Regeringen ønsker derfor at udbygge og vedligeholde Danmarks net af dobbeltbeskatningsoverenskomster. Dette skal ske gennem indgåelse af nye overenskomster og ved revision af eksisterende overenskomster, således at de er opdateret med de seneste internationale standarder samt giver gode vilkår for danske virksomheder og borgere og for skattemyndighedernes opgaveudførelse.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to stater har som hovedformål at ophæve international dobbeltbeskatning i forholdet mellem disse stater. Overenskomsten medvirker derved til at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem staterne og samhandelen. Desuden danner overenskomsten grundlag for administrativt samarbejde mellem de to staters skattemyndigheder.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst forbedrer de skattemæssige betingelser for aftalelandenes selskaber og personer ved grænseoverskridende investering, etablering eller arbejde – både som følge af, at en eventuel dobbeltbeskatning undgås, og som følge af at der er større klarhed over de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Endelig indeholder en dobbeltbeskatningsoverenskomst elementer, som bl.a. styrker myndighedssamarbejdet mellem staternes skattemyndigheder og bekæmpelsen af international skatteunddragelse m.v.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den dansk-armenske dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende pro-

tokol, når betingelserne herfor er opfyldt. Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget samtykke i medfør af grundlovens § 19 til, at regeringen på Danmarks vegne tiltræder overenskomsten. Overenskomsten træder i kraft, når den er tiltrådt af både den danske og armenske regering.

Danmark har ikke tidligere haft en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Republikken Armenien.

2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomsten og dens indhold

En dobbeltbeskatningsoverenskomst – eller rettere en overenskomst til undgåelse eller ophævelse af dobbeltbeskatning – mellem to eller i sjældnere tilfælde flere stater har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at begge stater beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Danmark beskatter som hovedregel efter globalindkomstprincippet. Det betyder, at en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, som udgangspunkt er fuldt skattepligtig til Danmark, dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke. Det følger af statskattelovens § 4.

Samtidig har Danmark regler om begrænset skattepligt for personer og selskaber, der ikke er omfattet af fuld skattepligt, men som modtager indkomst fra kilder i Danmark. Den begrænsede skattepligt medfører, at Danmark beskatter personer og selskaber, der er hjemmehørende i andre stater, af en række indkomsttyper, som de pågældende modtager fra Danmark. Kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 opregner de indkomsttyper, der er omfattet af begrænset skattepligt.

Armenien har tilsvarende regler om fuld skattepligt for personer og selskaber, der er hjemmehørende i denne stat, og om begrænset skattepligt for personer og selskaber i an-

dre stater, som modtager indkomst fra kilder i den pågældende stat.

Hvis eksempelvis en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Armenien, modtager indkomst fra kilder i Danmark, vil Danmark beskatte denne indkomst, hvis de danske regler om begrænset skattepligt er opfyldt. Imidlertid vil modtageren være skattepligtig af den pågældende indkomst i Armenien i overensstemmelse med denne stats skatteregler (globalindkomstprincippet). Hvis der ikke er en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de to stater, vil begge stater kunne beskatte fuldt ud efter interne regler, og der kan dermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Armenien skal hindre denne dobbeltbeskatning, og dette formål kan kun opnås ved, at den ene eller den anden stat – eller dem begge – nedsætter den beskatning, som skal ske efter deres interne lovgivning, hvis der ikke er en overenskomst.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder derfor en række regler (artikel 6-21) vedrørende forskellige typer indkomst, som angiver, hvornår Danmark henholdsvis Armenien kan beskatte indkomst, som en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten). Overenskomsten indeholder endvidere regler for fordeling af beskatningsretten på formuer (artikel 22). Danmark pålægger ikke generelle formueskatter, men ejendomsværdiskatten anses for en partiel formueskat. Ejendomsværdiskatteloven indeholder imidlertid regler om lempelse for dobbeltbeskatning, og det har således ingen betydning for beskatningen i Danmark, at formueskatten er omfattet af overenskomsten.

For kildestaten er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomst, som erhverves af en modtager i den anden stat. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Armenien medfører således, at Danmark kun kan gennemføre reglerne om begrænset skattepligt af indkomst, som personer og selskaber i Armenien modtager fra Danmark, i det omfang beskatningen er i overensstemmelse med overenskomsten. Tilsvarende gælder for Armeniens beskatning af indkomst, som personer og selskaber i Danmark modtager fra Armenien.

For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i retten til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, af indkomst fra den anden stat, ligesom bopælsstaten skal anvende en metode for ophævelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at bestemmelserne i dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke i sig selv medfører, at der sker dansk beskatning. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten kan medføre, at Danmark har mulighed for at beskatte en given indkomst. Hvis Danmark faktisk skal beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra Armenien, skal der ikke alene være hjemmel til dette i dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Der skal også være hjemmel til det i den interne danske skattelovgivning. Selv om Danmark efter overens-

komsten har ret til at beskatte en bestemt type indkomst, sker der således kun dansk beskatning af den pågældende indkomst i det omfang, der også er hjemmel i de danske skatteregler til at beskatte indkomsten.

Ud over bestemmelser om fordeling af beskatningsretten har dobbeltbeskatningsoverenskomsten en bestemmelse om, hvordan de to stater skal ophæve dobbeltbeskatning (artikel 23) – ofte kaldet metodebestemmelsen. Denne bestemmelse angiver, hvordan en stat skal ophæve dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat (bopælsstaten), modtager indkomst fra den anden stat (kildestaten), og kildestaten kan beskatte indkomsten efter de øvrige bestemmelser i overenskomsten.

Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi dobbeltbeskatningsoverenskomstens øvrige bestemmelser ikke hindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst ved beskatningen, selv om kildestaten efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst.

Metoden til ophævelse af dobbeltbeskatning er for Danmarks vedkommende som hovedregel credit-metoden. Denne metode indebærer for en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, og som har indkomst fra Armenien, at hvis Armenien efter overenskomsten kan beskatte denne indkomst, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den skat, der er betalt i Armenien. Nedsættelsen kan dog ikke være større end den danske skat af den pågældende indkomst. Samme metode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jf. ligningslovens § 33.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har endvidere en bestemmelse om proceduren for indgåelse af gensidige aftaler (artikel 25). For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Dernæst har dobbeltbeskatningsoverenskomsten en bestemmelse om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 26). Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder sende oplysninger til de armenske skattemyndigheder til brug ved Armeniens beskatning. Om nødvendigt skal de danske skattemyndigheder forinden indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet, hvilket sker efter skattekontrollovens regler.

Tilsvarende skal skattemyndighederne i Armenien sende (og eventuelt forinden indhente) oplysninger til de danske skattemyndigheder, som så kan anvende oplysningerne ved skatteligningen her i landet. Bestemmelsen giver også hjemmel til, at armenske embedsmænd kan være til stede ved en undersøgelse, som de danske skattemyndigheder foretager hos personer og selskaber her i landet og omvendt.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder i forlængelse heraf en bestemmelse (artikel 27) om, at Danmark og Armenien skal bistå hinanden ved inddrivelse af skattekrav. Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder ind-

drive skattekrav i Danmark på vegne af de armenske myndigheder, når skyldneren ikke kan gøre indsigelse mod inddrivelsen. Ligeledes skal de danske skattemyndigheder iværksætte de fornødne foranstaltninger til sikring af armenske skattekrav i Danmark, når betingelserne efter armensk lovgivning herfor er til stede.

Tilsvarende skal de armenske skattemyndigheder inddrive skattekrav i Armenien på vegne af de danske myndigheder, når skyldneren ikke kan gøre indsigelser mod inddrivelsen. Ligeledes skal de armenske skattemyndigheder iværksætte de fornødne foranstaltninger til sikring af danske skattekrav i Armenien, når betingelserne efter dansk skattelovgivning herfor er til stede.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder desuden en bestemmelse om begrænsning af de fordele, som overenskomsten giver adgang til (artikel 29) - en såkaldt Limitation on benefit-bestemmelse (»LOB«).

LOB-bestemmelsen har til formål at hindre utilsigtet anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten – ofte kaldet »treaty shopping«. LOB-bestemmelsen skal opfange »kunstige« konstruktioner og arrangementer, der er etableret med det hovedformål at opnå lempelser og andre fordele, som efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten giver adgang til, uden at der foreligger reelle økonomiske forhold bag.

Endelig indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomsten en bestemmelse om ikke-diskriminering (artikel 24), en bestemmelse om diplomater (artikel 28), en bestemmelse om ikrafttræden (artikel 30) og en bestemmelse om opsigelse af overenskomsten (artikel 31).

Forståelsen af enkelte bestemmelser er uddybet i en protokol til overenskomsten.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Armenien er i vidt omfang udarbejdet på grundlag af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster. OECD-modellen ligger også til grund for det forhandlingsoplæg, som fra dansk side anvendes ved forhandlinger om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster. OECD-modellen opdateres/ændres med mellemrum. Den seneste udgave af modellen blev publiceret i december 2017.

OECD-modellen er udarbejdet som en anbefaling til udformning af dobbeltbeskatningsoverenskomster. Modellen har tilknyttede fyldige kommentarer, som angiver fortolkningen af modeloverenskomstens artikler. OECD-modellen og kommentarerne ændres med mellemrum. Modellen er som nævnt kun en anbefaling og er derfor ikke bindende. To stater kan således gennemføre de bestemmelser, som de måtte blive enige om, uanset OECD-modellens indhold. I praksis ses der da også mange afvigelser fra OECD-modellen i de overenskomster, som de forskellige lande har indgået.

Som følge af, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Armenien er formuleret på grundlag af OECD-modellen, vil Danmark også fortolke den i overensstemmelse med kommentaren til OECD-modellens artikler. Dette gælder dog ikke i de tilfælde, hvor overenskomstens

bestemmelser er formuleret anderledes end OECD-modellen.

Siden den dansk-armenske dobbeltbeskatningsoverenskomst blev forhandlet, er arbejdet med det såkaldte BEPS-projekt i OECD-/G20-regi blevet afsluttet. En del af dette projekt er udarbejdelsen af den nyeste udgave af modellen for dobbeltbeskatningsoverenskomster fra december 2017 og en multilateral konvention, der har til formål at tilvejebringe en hurtig og effektiv mekanisme for ændring af eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster med henblik på at hindre skatteudhuling og overskudsflytning.

Både Danmark og Armenien har underskrevet den multilaterale konvention, men hverken Danmark eller Armenien har endnu ratificeret konventionen. Når dette er sket, vil den dansk-armenske dobbeltbeskatningsoverenskomst, som den her foreligger, blive ændret på de punkter, hvor Danmark og Armenien efter konventionens bestemmelser har truffet identiske valg. Overenskomsten vil som minimum blive ændret på de punkter, som efter den multilaterale konvention udgør minimumstandarder, som landene ikke kan fravælge.

Regeringen vil senere fremsætte lovforslag om dansk ratifikation af den multilaterale konvention.

3. Dobbeltbeskatningsoverenskomstens betydning i forhold til intern dansk skatteret

Som det fremgår af ovenstående gennemgang, indskrænker dobbeltbeskatningsoverenskomsten Danmarks muligheder for at gennemføre den beskatning, som skulle gennemføres efter de interne danske skatteregler, hvis Danmark ikke havde en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Armenien. Disse skatteregler omtales herefter som intern dansk skatteret.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten lempes således beskatningen i forhold til den beskatning, som skulle ske efter intern dansk skatteret.

Overenskomstens betydning i forhold til intern dansk skatteret er omtalt nedenfor.

Der redegøres først for dansk begrænset skattepligt af indkomst, som hidrører fra Danmark og betales til en person eller et selskab, der efter overenskomstens artikel 4 er hjemmehørende i Armenien (afsnit 3.1), derefter for dansk fuld skattepligt af indkomst, der hidrører fra Armenien og betales til en person eller et selskab, der efter overenskomstens artikel 4 er hjemmehørende i Danmark (afsnit 3.2), og derefter for det tilfælde, at en person eller et selskab har »dobbelt domicil«, fordi pågældende er omfattet af fuld skattepligt i begge stater, men efter artikel 4 er hjemmehørende i Armenien (afsnit 3.3). Til sidst omtales særlige artikler (afsnit 3.4).

I redegørelsen er en kort omtale af overenskomstens enkelte artikler. Artiklerne er også omtalt under de særlige bemærkninger til lovforslagets § 1.

3.1. Betydningen for dansk begrænset skattepligt af indkomst her fra landet

Artikel 5-21 vedrører Danmarks mulighed for at anvende de gældende regler i intern ret om begrænset skattepligt af personer og selskaber i Armenien, som modtager indkomst fra kilder her i landet. Efter kildeskattelovens § 2, selskabsskattelovens § 2 og kulbrinteskattelovens § 1 er personer og selskaber i Armenien begrænset skattepligtige af de indkomsttyper, der er opregnet i disse bestemmelser.

I det følgende bruges udtrykket »personer og selskaber i Armenien« om personer og selskaber, som er hjemmehørende i denne stat, og som er begrænset skattepligtige til Danmark. Tilsvarende gælder for »en person i Armenien« og »et selskab i Armenien«. Udtrykket »et armensk foretagende« benyttes om et foretagende, der drives af personer eller selskaber i Armenien.

Artikel 5 og 7 vedrører beskatning af fortjeneste ved erhvervsmæssig virksomhed. Efter artikel 7 kan et armensk foretagendes fortjeneste ved erhvervsmæssig virksomhed kun beskattes i Armenien. Hvis et armensk foretagende udøver erhvervsvirksomhed gennem et såkaldt fast driftssted her i landet, kan Danmark dog beskatte foretagendet, men kun af fortjeneste, som det har opnået gennem det faste driftssted.

Artikel 5 definerer fast driftssted. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, et værksted, en fabrik og en olie- eller gaskilde eller andet sted for indvinding af naturforekomster. Fast driftssted-begrebet omfatter desuden en byggeplads, et anlægs- eller monteringsarbejde, som opretholdes i mere end ni måneder. Derudover omfattes en borerig, et skib eller anden installation, der anvendes til efterforskning af naturforekomster, hvis virksomheden varer i mere end ni måneder.

Kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, medfører, at personer og selskaber i Armenien er begrænset skattepligtige af fortjeneste gennem et fast driftssted her i landet.

Fast driftssted ved anvendelsen af intern dansk ret defineres som hovedregel efter definitionen af fast driftssted i OECD-modellens artikel 5, således som denne er affattet i 2014-udgaven af modellen. OECD-modellens artikel 5 er ændret ved 2017-udgaven af modellen. Det vil kræve en lovændring at bringe definitionen af fast driftssted i intern dansk ret i overensstemmelse med den nye affattelse af OECD-modellen. Det bemærkes, at bestemmelserne om fast driftssted i dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Armenien er affattet i overensstemmelse med 2014-udgaven af OECD-modellen.

Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør dog et fast driftssted fra 1. dag, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, 7. pkt., og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, 6. pkt.

Endvidere er personer og selskaber i Armenien begrænset skattepligtige af enhver form for indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed, herunder anlæg af rørledninger, forsyningstjeneste samt skibstransport og rørlednings-

transport af indvundne kulbrinter, jf. kulbrinteskattelovens § 1.

Ni-måneders begrænsningen i dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 5 medfører, at Danmark ikke kan beskatte et armensk foretagende af fortjeneste ved bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde her i landet af en varighed på op til ni måneder. For fortjeneste ved arbejde her i landet på installationer i tilknytning til efterforskning af naturforekomster gælder en tilsvarende ni-måneders begrænsning. Danmark kan således beskatte fortjenesten, hvis arbejdet varer i mere end ni-måneders.

Artikel 6 medfører, at indkomst af fast ejendom (herunder indkomst af land- og skovbrug) kan beskattes i den stat, hvori den faste ejendom er beliggende. Bestemmelsen omfatter også indkomst ved udleje af fast ejendom. Artikel 6 svarer til bestemmelserne i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, som medfører, at personer og selskaber i Armenien er begrænset skattepligtige af indkomst fra fast ejendom her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 8 medfører, at et foretagendes indkomst fra drift af skibe og fly i international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende. Under visse betingelser gælder det samme for indkomst ved udleje af skibe og fly samt indkomst fra drift af containere.

Dette medfører, at Danmark ikke kan beskatte et armensk skibs- eller luftfartsforetagende, som har indkomst oppebåret ved international trafik til og fra Danmark, selv om det pågældende foretagende måtte have fast driftssted her i landet.

Artikel 9 medfører, at transaktioner mellem forbundne foretagender fra de to stater skal foregå på markedsvilkår (transfer pricing regulering), dvs. som om handlen eller transaktionen var sket mellem uafhængige parter (det såkaldte armslængdeprincip). Efter artikel 9, stk. 1, kan en stat forhøje fortjenesten, som et foretagende i denne stat oplyser, at det havde ved interne transaktioner med et koncernforbundet foretagende i den anden stat, så fortjenesten kommer til at svare til, hvad der ville blive aftalt mellem uafhængige parter. Artikel 9, stk. 2, medfører, at den anden stat i så fald skal foretage en passende regulering af fortjenesten for det koncernforbundne foretagende i den anden stat, hvis den er enig i den førstnævnte stats regulering.

Artikel 10 begrænser Danmarks mulighed for at beskatte udbyttebetalinger fra danske selskaber, hvis udbyttets retmæssige ejer er personer og selskaber i Armenien. Der må ikke pålægges dansk kildeskat på udbyttet, hvis udbyttets retmæssige ejer er et selskab i Armenien, som ejer mindst 50 pct. af kapitalen i det danske selskab, og forudsat at der er foretaget en investering på et beløb svarende til mere end 2 mio. EURO i kapitalen hos det udbytteudbetalende selskab. Dette gælder også, hvis den retmæssige ejer af udbyttet er den anden stat eller dennes stats centralbank m.v. Hvis udbyttets retmæssige ejer er et selskab og ejer direkte mindst 10 pct. af kapitalen i det udbytteudbetalende selskab og har investeret et beløb svarende til mere end 100.000 EURO

i kapitalen hos det udbytteudbetalende selskab, må den danske skat højst være på 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet.

I andre tilfælde må den danske skat højst være på 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.

Artiklen begrænser dog ikke Danmarks ret til at beskatte udbyttet, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og udbyttet er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 10, stk. 4.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, og selskabsskatte-lovens § 2, stk. 1, litra c, er en person eller et selskab i Armenien begrænset skattepligtig af udbytte, som pågældende modtager fra et dansk selskab.

Skatten er som udgangspunkt på 27 pct. af udbyttets bruttobeløb, men skatten nedsættes til 15 pct., hvis den retmæssige ejer af udbyttet ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det danske selskab, og skattemyndighederne i den retmæssige ejers bopælsstat skal udveksle oplysninger med de danske skattemyndigheder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden international aftale, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 6, og selskabsskatte-lovens § 2, stk. 3.

Der er dog ikke begrænset skattepligt i Danmark af udbytte af datterselskabsaktier, dvs. hvis udbyttets retmæssige ejer er et armensk selskab, der ejer mindst 10 pct. af det danske selskab, når beskatningen af udbyttet skal frafalde eller nedsættes efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, jf. selskabsskatte-lovens § 2, stk. 1, litra c.

Resultatet er således, at Danmark ikke beskatter udbytte udloddet til et armensk selskab, som ejer mindst 10 pct. af aktierne i det danske selskab. I alle andre tilfælde er den danske skat 15 pct.

Hvis en person eller et selskab i Armenien har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af indkomst fra dette driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskatte-lovens § 2, stk. 1, litra a. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst indgår eventuelt udbytte af aktier i danske selskaber, hvis aktierne er knyttet til det faste driftssted. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4.

Artikel 11 medfører, at Danmark højst kan beskatte rentebetalinger fra kilder her i landet til en modtager med 10 pct., hvis renternes retmæssige ejer er hjemmehørende i Armenien. Beskatningen kan dog højst udgøre 5 pct. hvis renterne betales af enhver form for lån, som ydes af en bank og lignende. Danmark kan dog beskatte renterne, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og renterne er knyttet til dette driftssted, jf. artikel 11, stk. 4.

Danmark kan efter overenskomsten ikke beskatte renter, hvis rentemodtageren er Armeniens regering, centralbank eller en offentlig institution i Armenien.

Efter kildeskatteloven er der ikke hjemmel til begrænset skattepligt for fysiske personer i Armenien samt den armenske stat, som modtager renter fra kilder her i landet.

Selskabsskatte-lovens § 2, stk. 1, litra d, medfører, at et selskab i Armenien under visse betingelser er begrænset

skattepligtigt af renter fra et koncernforbundet dansk selskab. Den begrænsede skattepligt bortfalder dog under visse betingelser, bl.a. hvis det armenske selskab er omfattet af armensk selskabsbeskatning, der udgør mindst 75 pct. af dansk selskabsskat. Den armenske selskabsskat er i øjeblikket 20 pct., hvilket for 2018 er 2 procentpoint lavere end selskabsskatten i Danmark.

Hvis Armenien nedsætter sin selskabsskat til f.eks. 15 pct., og et armensk selskab derved bliver omfattet af begrænset skattepligt efter selskabsskatte-lovens § 2, stk. 1, litra d, vil overenskomstens artikel 11 medføre, at Danmark kan opkræve en skat på hhv. 5 pct. eller 10 pct. Hvis en person eller et selskab i Armenien, som er retmæssig ejer af renterne, har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af indkomst fra dette driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskatte-lovens § 2, stk. 1, litra a. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst indgår eventuelle renter fra kilder her i landet, som er knyttet til driftsstedet. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 11, stk. 5.

Artikel 12 medfører, at Danmark kan beskatte betalinger af royalties fra kilder her i landet til en modtager, der er hjemmehørende i Armenien. Hvis modtageren er retmæssig ejer af sådanne betalinger, skal den danske skat som udgangspunkt nedsættes til højst 5 pct. af bruttobeløbet, dog højst 10 pct. i visse tilfælde. De royaltybetalinger, som Danmark efter overenskomsten har mulighed for at beskatte, er defineret i artikel 12, stk. 3, litra a - c.

Danmark kan dog beskatte royalties, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og royaltybeløbet er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 12, stk. 4.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 8, og selskabsskatte-lovens § 2, stk. 1, litra g, er personer og selskaber i Armenien begrænset skattepligtige af royalty fra kilder her i landet. Royalty defineres i kildeskattelovens § 65 C, stk. 4. Royaltydefinitionen i intern dansk skatteret er snævrere end definitionen af royalty i overenskomstens artikel 12, stk. 3. Skatten kan maksimalt udgøre 22 pct. af royaltybruttobeløbet.

Overenskomstens artikel 12 medfører, at Danmark kan beskatte visse royaltybetalinger her fra landet, men skatten skal nedsættes fra 22 pct. til 5 pct. henholdsvis 10 pct., når den retmæssige ejer er hjemmehørende i Armenien.

Hvis en person eller et selskab i Armenien, som er retmæssig ejer af royaltybetalingen, har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af indkomst fra dette driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskatte-lovens § 2, stk. 1, litra a. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst indgår eventuelle royalties fra kilder her i landet, som er knyttet til driftsstedet. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 12, stk. 5.

Artikel 13 medfører, at Danmark kan beskatte personer og selskaber i Armenien af gevinst ved afhændelse af fast ejendom, der er beliggende her i landet, og af gevinst ved afhændelse af et fast driftssted, der er beliggende her i landet (herunder aktiver, som indgår i det faste driftssted).

Danmark kan desuden beskatte personer og selskaber i Armenien af gevinst ved afhændelse af aktier m.v., hvis mere end 50 pct. af aktiernes værdi – direkte eller indirekte – hidrører fra fast ejendom beliggende her i landet.

Danmark kan derimod ikke beskatte en person og et selskab i Armenien af gevinst ved afhændelse af andre aktiver, herunder især andre aktiver end nævnt ovenfor, under forudsætning af, at aktiverne ikke indgik i et fast driftssted, som de pågældende har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra a, er personer og selskaber i Armenien begrænset skattepligtige af gevinst ved afhændelse af fast ejendom her i landet samt af gevinst ved afhændelse af fast driftssted her i landet, herunder aktiver i det faste driftssted. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomstens artikel 13, stk. 1 og 5, jf. stk. 2.

Efter selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra h, er selskaber i Armenien begrænset skattepligtige af gevinst på visse fordringer, såfremt betingelserne for begrænset skattepligt af renterne er opfyldt, dvs. især såfremt den danske skyldner og den udenlandske fordringshaver er koncernforbundet. Der er derimod ikke regler om begrænset skattepligt af gevinst, som en person eller et selskab i Armenien opnår ved afståelse af aktier, medmindre disse indgik i et fast driftssted her i landet. Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 13, stk. 6, medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatningen af gevinst ved afhændelse af fordringer, hvis fordringshaver er hjemmehørende i Armenien, medmindre fordringen indgik som et aktiv i fordringshavers faste driftssted her i landet.

Artikel 14 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Armenien, af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis den pågældende opholder sig her i landet i en eller flere perioder på tilsammen mere end 183 dage inden for en 12-måneders-periode, eller lønnen m.v. betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende her i landet, eller lønnen m.v. påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 9, nr. 2, er en person hjemmehørende i Armenien begrænset skattepligtig af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis arbejdet udføres under ophold her i landet i mere end 183 dage inden for en 12-måneders-periode, eller hvis arbejdet udføres for en person eller et selskab, der er fuldt skattepligtig her til landet, eller for et fast driftssted, som den pågældendes udenlandske arbejdsgiver har her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 15 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Armenien, af bestyrelseshonorar og andre lignende vederlag fra et dansk selskab.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2, er en person fra Armenien begrænset skattepligtig af vederlag for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 16 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Armenien, af indkomst som optrædende kunstner eller som sportsudøver ved personligt udøvet virksomhed her i landet. Det samme gælder, selv om indkomsten ved denne virksomhed ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person eller et selskab.

Der er ikke hjemmel i intern dansk skatteret til at udnytte retten efter overenskomsten til at beskatte en person fra Armenien af indkomst som optrædende kunstner eller sportsudøver her i landet, medmindre den pågældende er ansat af en dansk arbejdsgiver under sådanne forhold, at der er tale om et ansættelsesforhold.

Artikel 17 angår beskatningen af pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger. Artiklen medfører, at Danmark kan beskatte personer, der er hjemmehørende i Armenien, af danske sociale pensioner og offentlige ydelser.

Artiklen medfører dernæst, at Danmark kan beskatte personer hjemmehørende i Armenien af udbetalinger fra pensionsordninger, når der tidligere er givet fradrag ved dansk beskatning for indbetalingerne til disse ordninger, eller når en arbejdsgivers indbetalinger til ordningen ikke var skattepligtige i Danmark for arbejdstageren. Det gælder, uanset om der er tale om pension i forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej.

Efter kildeskattelovens § 2 er personer hjemmehørende i Armenien begrænset skattepligtige af deres udbetalinger fra private pensionsordninger, som er skattebegunstiget efter pensionsbeskatningsloven. Tilsvarende er personer i Armenien begrænset skattepligtige af sociale pensioner, sygedagpenge, andre sociale ydelser, arbejdsløshedsdagpenge samt stipendier efter SU-loven. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 18 medfører, at når en person i Armenien modtager løn eller lignende vederlag, herunder pension, fra Danmark for varetagelse af hverv for den danske stat (eller lokale myndigheder), kan Danmark beskatte lønnen m.v. Det er dog kun Armenien, der kan beskatte lønnen m.v., hvis arbejdet er udført i Armenien, og den pågældende enten er armensk statsborger eller blev hjemmehørende i Armenien med andre formål end udførelsen af hvervet. Bestemmelserne i artikel 18 gælder dog ikke, hvis en stat (eller myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter den fulde skattepligt til Danmark også personer, som den danske stat, regioner, kommuner eller andre offentlige institutioner m.v. har udsendt til tjeneste uden for Danmark, og disse personers samlevende ægtefæller og hjemmeboende børn. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 21 medfører, at når en person eller et selskab i Armenien modtager såkaldt »anden indkomst« – det vil sige indkomst, som ikke er omfattet af overenskomstens øvrige artikler – kan denne indkomst kun beskattes i Armenien. Hvis en person eller et selskab i Armenien har et fast driftssted her i landet, kan Danmark dog alligevel beskatte »anden indkomst«, som er knyttet til det faste driftssted.

Bestemmelsen omfatter ikke alene indkomst fra Danmark og Armenien, men også indkomst fra tredjelande.

Bestemmelsen medfører, at Danmark ikke kan beskatte en person eller et selskab i Armenien af indkomsttyper, som ikke er omfattet af overenskomstens øvrige artikler, medmindre disse indkomsttyper er knyttet til et fast driftssted, som den pågældende har her i landet.

Som eksempel er der i dag ikke begrænset skattepligt af underholdsbidrag, som en fysisk person her i landet betaler til sin tidligere ægtefælle eller børn i Armenien. Overenskomstens artikel 21 medfører, at hvis Danmark skulle indføre begrænset skattepligt af denne type indkomst, vil beskatningen ikke kunne gennemføres over for personer, der er hjemmehørende i Armenien. Overenskomsten omfatter ikke kildeskatter på spille- og lottogevinster samt andre gevinster hidrørende fra spil, væddemål og lignende.

3.2. Betydningen for dansk fuld skattepligt af indkomst fra Armenien

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 18, 19, 20, 23 og 28 indskrænker Danmarks mulighed for at gennemføre gældende regler i intern dansk skatteret om fuld skattepligt, for så vidt angår personer og selskaber her i landet, som modtager indkomst fra kilder i Armenien.

Artikel 18 medfører, at når en stat (eller dens underafdelinger eller lokale myndigheder) udbetaler løn eller lignende vederlag, herunder pension, til en person for varetagelse af hverv for denne stat m.v., er det kun denne stat, der kan beskatte lønnen m.v. Hvis arbejdet er udført i den anden stat, og den pågældende enten er statsborger i den anden stat eller blev hjemmehørende i den anden stat med andre formål end udførelsen af hvervet, er det dog kun den anden stat, der kan beskatte lønnen m.v. Bestemmelserne i artikel 18 gælder dog ikke, i det omfang en stat (eller anden myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Artikel 18 indebærer, at Danmark ikke kan beskatte løn udbetalt til en armenier, der er udsendt af den armenske stat med det formål at udføre arbejde i Danmark for den armenske stat, selv om vedkommende bliver omfattet af fuld skattepligt her til landet. Er den pågældende omfattet af reglerne for diplomater m.v., gælder dog reglerne i artikel 28.

Artikel 19 medfører, at når studerende, lærlinge og lignende, som er eller var hjemmehørende i Armenien, opholder sig i Danmark udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, skal Danmark fritage de pågældende for beskatning af beløb, som de modtager fra kilder uden for Danmark med henblik på underhold, studium eller uddannelse.

Dette medfører, at Danmark ikke kan beskatte armenske studerende, lærlinge og lignende, der opholder sig her i landet udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, af beløb, som de pågældende modtager fra kilder uden for Danmark med henblik på underhold, studie eller uddannelse. Dette gælder, selv om de pågældende er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, fordi de har taget bopæl her i landet, eller fuld skattepligt er indtrådt i medfør af opholdsreglen i kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, henholdsvis den særlige

opholdsregel for studerende i kildeskattelovens § 8, stk. 2. Beløbet indgår ikke ved opgørelsen af de pågældendes skattepligtige indkomst.

Artikel 19 er formuleret efter OECD-modellens artikel 20, og i OECD's bemærkninger til denne artikel er det nævnt, at det beløb, som er fritaget for beskatning, ikke må overstige, hvad der er nødvendigt til udgifterne til underhold, studie eller uddannelse.

Artikel 20 medfører, at en professor eller forsker, der er hjemmehørende i Armenien, og som i en periode på højst seks måneder, besøger Danmark for at drive undervisning eller forskning på et universitet eller lignende, ikke skal beskattes i her i landet af den løn, som denne modtager for undervisningen eller forskningen. Det er dog en forudsætning, at lønnen beskattes i Armenien. Bestemmelsen kan kun anvendes én gang af den pågældende professor eller forsker, og gælder ikke, hvis denne er statsborger i det land, som denne besøger for at undervise eller forske i. Bestemmelsen gælder endvidere ikke, såfremt undervisningen eller forskningen sker i privat regi.

Artikel 23, stk. 1, litra a og b, vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer og selskaber, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst, der efter overenskomsten kan beskattes i Armenien, men som personen eller selskabet skal betale skat af i Danmark. Metoden indebærer, at såfremt en person eller et selskab erhverver indkomst, som efter overenskomsten kan beskattes i Armenien, skal Danmark nedsætte den pågældende person eller selskabs indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Armenien. Nedsættelsen (i dansk skat) kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten, som kan henføres til den indkomst, der kan beskattes i Armenien. Denne metode svarer til reglen i ligningslovens § 33.

Artikel 23, stk. 1, litra c medfører, at hvis en person, som er hjemmehørende her til landet, erhverver indkomst, som efter overenskomsten alene kan beskattes i Armenien, kan Danmark medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget, men skal fortsat foretage den forholdsmæssige nedsættelse af indkomstskatten. Bestemmelsen vil omfatte personer her i landet, som modtager armenske tjenestemandspensioner. Sådanne pensioner kan kun beskattes i Armenien, jf. artikel 18, stk. 2. Artikel 23, stk. 1, litra c, bevirker derfor, at Danmark ikke opkræver skat af pensionen, men pensionen får betydning for størrelsen af dansk beskatning af den pågældendes eventuelle andre indkomster, som Danmark kan beskatte.

Artikel 23, stk. 2, vedrører den metode, som Armenien skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer og selskaber, som er hjemmehørende i Armenien, modtager indkomst, der efter overenskomsten kan beskattes i Danmark, men som personen eller selskabet skal betale skat af i Armenien. Metoden indebærer, at den skat, der er betalt i Danmark af indkomsten, modregnes i den skat, som skal betales i Armenien af indkomsten (creditlempelse). Fradraget skal dog ikke overstige den skat, der fastsættes efter Armeniens lovgivning og skatteregler.

Artikel 28 om diplomater og konsulere medfører, at overenskomsten ikke berører de skattemæssige begunstigelser, som gælder for medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Intern dansk skatteret er i overensstemmelse med artikel 28. Efter kildeskattelovens § 3 omfatter dansk skattepligt ikke fremmede staters herværende diplomatiske repræsentationer og konsulære repræsentationer samt disses personale m.fl., i det omfang det er aftalt i Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer henholdsvis konsulære repræsentationer.

Diplomater m.fl., som er udsendt af den armenske stat til tjeneste her i landet, er fritaget for dansk beskatning, i det omfang dette følger af Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer henholdsvis konsulære repræsentationer. Skattefritagelsen efter kildeskattelovens § 3 og overenskomsten gælder derimod ikke for lokalt ansatte medarbejdere ved den armenske ambassade.

3.3. *Fuld skattepligt for personer og selskaber med »dobbelt domicil« og hjemsted i Armenien efter overenskomsten*

Artikel 4 fastlægger, hvor en person eller et selskab er hjemmehørende i dobbeltbeskatningsoverenskomstens forstand. Dette er nødvendigt, idet overenskomsten fordeler retten til at beskatte en indkomst mellem den stat, hvorfra indkomsten hidrører (kildestaten), og den stat, hvor den person eller det selskab, som modtager indkomsten, er hjemmehørende (bopælsstaten).

En person eller et selskab er som udgangspunkt hjemmehørende i den stat, hvor den pågældende er fuldt skattepligtig efter statens interne skatteregler. Men en person eller et selskab kan være fuldt skattepligtig i to stater efter deres interne skatteret, f.eks. i tilfælde hvor en person har bolig til rådighed i begge stater. I så fald afgøres det efter artikel 4, stk. 3, til hvilken stat den pågældende har den stærkeste tilknytning, det vil sige, hvor den pågældende er hjemmehørende i overenskomstens forstand.

Hvis en person eller et selskab er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 eller selskabsskattelovens § 1, men hjemmehørende i Armenien i overenskomstens forstand, kan Danmark ikke gennemføre den fulde skattepligt af samtlige indkomster som nævnt i statskattelovens § 4. I så fald kan Danmark alene gennemføre den fulde skattepligt, i det omfang Danmark kan beskatte indkomsten efter artikel 6-21, fordi indkomsten hidrører her fra landet.

Dette medfører, at Danmark ikke kan beskatte den fuldt skattepligtige person eller selskab af indkomst fra Armenien eller fra andre lande. Danmark kan dog altid beskatte indkomst fra Armenien eller fra andre lande, hvis denne indkomst indgår i overskuddet af et fast driftssted, som den pågældende har her i landet, jf. artikel 7 samt artikel 10, stk. 4, artikel 11, stk. 4, artikel 12, stk. 4, artikel 13, stk. 2, og artikel 21, stk. 2.

Danmark kan som nævnt alene beskatte indkomst, hvor Danmark er kildestat for indkomsten og har ret til at beskate

te indkomsten efter artikel 6-21. Som følge af, at modtageren er fuldt skattepligtig til Danmark, er den danske beskatning ikke indskrænket til de indkomsttyper, der er omfattet af dansk begrænset skattepligt på samme måde som for andre personer og selskaber, der er hjemmehørende i Armenien i overenskomstens forstand, men ikke er fuldt skattepligtige til Danmark.

Dette medfører, at Danmark kan beskatte en fuldt skattepligtig person eller selskab, som efter overenskomsten er hjemmehørende i Armenien, af f.eks. gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, hvis mere end 50 pct. af selskabets formue består af fast ejendom her i landet, jf. artikel 13, stk. 5. Dette gælder, uanset at der ikke er hjemmel til begrænset skattepligt af gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, når afhænderen er en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Armenien og ikke er fuldt skattepligtig til Danmark.

3.4. *Særlige artikler*

Artikel 24 medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatning efter intern dansk skatteret, der diskriminerer i strid med denne artikel. Danmark må således ikke gennemføre beskatning eller dermed forbundne krav, som diskriminerer armenske statsborgere i forhold til danske statsborgere under samme forhold – især med hensyn til skattemæssigt hjemsted. Danmark må ikke beskatte et fast driftssted her i landet af et armensk foretagende mere byrdefuldt i forhold til dansk beskatning af et dansk foretagende. Betalinger her fra landet til personer og selskaber i Armenien skal kunne fratrækkes ved dansk beskatning under samme betingelser, som hvis beløbet var betalt til personer og selskaber her i landet. Endelig må Danmark ikke have en mere byrdefuld beskatning eller dermed forbundne krav af et dansk selskab, der er ejet af personer og selskaber i Armenien, i forhold til andre danske selskaber.

Artikel 24 i den dansk-armenske dobbeltbeskatningsoverenskomst er formuleret over den tilsvarende bestemmelse i artikel 24 i OECD's model til sådanne overenskomster. Artikel 24 skal derfor fortolkes i overensstemmelse med bemærkningerne til OECD-modellens artikel 24, som angiver nærmere om, hvad der skal forstås ved diskriminering. Der er ikke regler i intern dansk skatteret, som strider mod overenskomstens artikel 24.

Artikel 25 giver hjemmel til, at danske skattemyndigheder kan lempe beskatningen efter intern dansk skatteret i konkrete sager. For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at den pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. I så fald skal de to staters skattemyndigheder søge at finde en løsning, så dobbeltbeskatning undgås. Bestemmelsen pålægger ikke de to stater en pligt til at opnå en løsning. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Artikel 25 giver således de danske myndigheder hjemmel til at anvende en forståelse af udtryk, der afviger fra forstå-

elsen af udtrykket i intern skatteret, med henblik på at undgå dobbeltbeskatning i konkrete sager.

Artikel 26 medfører, at de to staters kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger til brug ved korrekt ansættelse af indkomst til beskatning. Hvis armenske skattemyndigheder anmoder de danske skattemyndigheder om oplysninger, som ikke allerede er i de danske myndigheders besiddelse, kan de danske myndigheder pålægge personer og selskaber her i landet, som har oplysningerne, at afgive dem med henblik på videregivelse til de armenske myndigheder til brug ved armensk beskatning.

Skattekontrollovens § 8 Y medfører, at bestemmelser i lovgivningen om pligt til at afgive oplysninger til brug for danske skatteansættelser finder anvendelse, når de danske skattemyndigheder i skattesager, som ikke er straffesager, yder bistand i form af oplysninger til den kompetente myndighed i en anden stat til brug ved skatteansættelse i den anden stat, når denne bistand sker som led i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden international aftale.

Artikel 27 medfører, at de to stater skal yde hinanden bistand ved inddrivelse af skattekrav. Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder inddrive skattekrav i Danmark på vegne af de armenske myndigheder, når skyldneren ikke kan gøre indsigelser mod inddrivelsen. Ligeledes skal de danske skattemyndigheder iværksætte de fornødne foranstaltninger til sikring af armenske skattekrav i Danmark, når betingelserne efter armensk lovgivning herfor er til stede.

Inddrivelse af udenlandske skattekrav i Danmark sker med hjemmel i skatteinddrivelseslovens § 1.

Artikel 29 medfører, at Danmark kan se bort fra artikel i 11 (renter) og 12 (royalties) i overenskomsten og beskatte efter intern skattelovgivning, hvis indkomsten, der hidrørende fra kilder her i landet, og som retmæssigt ejes af en person eller selskab i Armenien, ikke beskattes eller er undergivet særlige begunstigelser for udenlandsk indkomst i Armenien.

Artikel 29 medfører endvidere, at Danmark ikke skal give skattemæssige fordele efter overenskomsten, hvis opnåelsen af den skattemæssige fordel var et af de væsentligste formål i ethvert arrangement eller enhver transaktion, der direkte eller indirekte medførte fordel. Dette gælder dog ikke, såfremt skatteyderen kan godtgøre, at arrangementer eller transaktioner, der indebærer fordel efter overenskomsten, er forretningsmæssigt begrundet.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Formålet med dobbeltbeskatningsoverenskomsten er bl.a. at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatningen kan med-

føre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem de to stater. Foretagender og personer i den ene stat får herved bedre muligheder for investering, etablering og arbejde i den anden stat, både som følge af, at dobbeltbeskatning undgås, og som følge af, at der skabes større klarhed over skattemæssige virkninger af økonomiske dispositioner. Der er ikke holdepunkter for at skønne over størrelsen af de provenu-mæssige konsekvenser, men de skønnes ikke at være nævneværdige.

Det skønnes, at lovforslaget vil medføre implementeringsmæssige engangsudgifter på ca. 200.000 kr. til systemtilretning af udlandsmodulerne i Tast Selv samt tilretning af de bagvedliggende tabeller, der styrer opsætning af indkomst til beskatning/lempelse.

Lovforslaget vurderes at leve op til principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Gældende lov indeholder en omgælsesklausul i form af en såkaldt PPT-bestemmelse (Principal Purpose Test). Selv om dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder en PPT-bestemmelse ændrer dette således ikke den gældende situation, uagtet at en PPT-bestemmelse indebærer, at der skal anlægges et skøn, og at den dermed kan besværliggøre automatisk sagsbehandling.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag er ikke forinden fremsættelsen sendt i høring, da der er tale om godkendelse af en allerede underskrevet overenskomst.

10. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen nævneværdige provenumæssige konsekvenser	Ingen nævneværdige provenumæssige konsekvenser
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen nævneværdige konsekvenser	Engangsudgifter på 200.000 kr. til systemtilretning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige konsekvenser	Ingen nævneværdige konsekvenser
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige konsekvenser	Ingen nævneværdige konsekvenser
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at bestemmelserne i den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol mellem Danmark og Armenien skal gælde her i landet, når betingelserne herfor er opfyldt. Overenskomsten er optaget som bilag 1 til den foreslåede lov, og overenskomstens enkelte artikler gennemgås nedenfor.

Vedtagelse af lovforslaget er en forudsætning for, at regeringen kan tiltræde overenskomsten. Betingelserne for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt, når begge stater har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser for ikrafttræden er opfyldt, jf. overenskomstens artikel 30.

De enkelte artikler i den dansk-armenske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Efter *artikel 1 (Personer omfattet af overenskomsten)* omfatter overenskomsten fysiske såvel som juridiske personer, der er hjemmehørende (dvs. fuldt skattepligtige) i én eller begge stater.

Artikel 2 (Skatter omfattet af overenskomsten) fastsætter, at overenskomsten skal anvendes på skatter af indkomst og formue, der pålignes af en af de to stater eller dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder. Artiklen har en definition af de omfattede skatter.

Alle danske indkomstskatter er omfattet, uanset om skatterne pålignes af staten eller kommunerne. Sociale bidrag anses ikke for at være en skat.

Dobbeltbeskatningsoverenskomster gælder typisk i mange år, så en overenskomsts lister over omfattede skatter kan efter et stykke tid være forældet. Artikel 2 bestemmer derfor også, at overenskomsten omfatter alle skatter af samme eller

væsentligt samme art, der senere pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter ved underskrivelsen.

Artikel 3 (Almindelige definitioner) definerer en række generelle begreber, som anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning.

Der er en definition af de kontraherende stater (der herefter vil blive benævnt henholdsvis den »ene stat« og den »anden stat«). Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da disse dele af riget selv varetager skatteområdet, herunder indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande.

Det er vigtigt at bemærke, at udtrykket »person« i dobbeltbeskatningsoverenskomsten både kan omfatte en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af fysiske og/eller juridiske personer.

Artikel 4 (Skattemæssigt hjemsted) fastsætter, hvornår en person anses for at være (skattemæssigt) hjemmehørende i en af de to stater. Udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« betyder en person, der er (fuldt) skattepligtig til denne stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, stedet for registrering eller et andet lignende kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter deres interne lovgivning (»dobbelt domicil«), f.eks. hvis personen ejer bolig i begge stater. Stk. 3 og 4 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i en sådan situation er *hjemmehørende i overenskomstens forstand* - den såkaldte bopælsstat. Dette er afgørende for beskattelsesrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestatens). I overenskomstens forstand kan en person kun være hjemmehørende i én stat.

Hvis et selskab eller anden juridisk person er hjemmehørende i begge stater, skal de kompetente myndigheder efter

gensidig aftale søge at fastlægge, i hvilken af staterne selskabet m.v. er hjemmehørende i artikel 4's forstand. Kan der ikke indgås en aftale herom, kan den juridiske person hverken påberåbe sig lempelser eller skattefritagelser efter overenskomsten.

Artikel 5 (Fast driftssted) fastsætter regler for, hvornår der foreligger fast driftssted. Hovedformålet med brugen af kriteriet »fast driftssted« er at afgøre, hvornår en stat har ret til at beskatte fortjeneste, der er erhvervet af et foretagende i den anden stat. Artikel 7 bestemmer, at et foretagendes fortjeneste kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten). Men hvis foretagendet udøver virksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten), kan denne stat beskatte foretagendet af den fortjeneste, som det har opnået gennem det faste driftssted.

Når et foretagende fra den ene stat udøver erhvervsvirksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat, anses det at have en sådan økonomisk tilknytning til den anden stat, at den anden stat skal have ret til at beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted.

»Fast driftssted« betyder et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvist udøves. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge- eller anlægsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig ud over ni måneder. Overenskomstens ni-måneders frist er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejde af en begrænset varighed. Sådan indkomst kan kun beskattes i bopælsstaten.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Det er aftalt, at virksomhed med boreplatforme, skibe eller andre installationer, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, kun udgør et fast driftssted, hvis virksomheden ligeledes strækker sig ud over ni måneder. Bestemmelsen i stk. 4, 2. pkt., har til formål at hindre, at koncernforbundne foretagender omgår ni-månedersfristen, ved at opdele arbejdet mellem sig f.eks. ved, at hvert enkelt foretagende i koncernen maksimalt beskæftiger sig med det pågældende arbejde i otte måneder.

OECD-modellen indeholder ikke en sådan ni-måneders periode for efterforskning efter naturforekomster. Bestemmelsen i stk. 4 er indsat for at tydeliggøre overenskomstens betydning for efterforskning af naturforekomster.

Artikel 5, stk. 5, fastslår at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted. Bestemmelsen er præciseret i tilhørende protokol.

Stk. 6 og 7 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Det gælder, uanset om der ville være fast driftssted efter stk. 2 og 3. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis

repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Endelig fastslås i stk. 8, at den omstændighed, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Som nævnt i lovforslagets almindelige bemærkninger er overenskomstens artikel 5 baseret på OECD's modeloverenskomst og kommentarer fra 2014.

Artikel 6 (Indkomst af fast ejendom) bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvori den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7 (Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed) fastslår i stk. 1 den hovedregel, at et foretagendes fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten), medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten). Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted. Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 3 er præciseret i tilhørende protokol. Stk. 7 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8 (Fortjeneste ved international trafik) bestemmer, at et rederis eller luftfartsforetagendes fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik kun kan beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende.

Det samme gælder for fortjeneste ved udlejning af skibe og fly med besætning. Endvidere gælder det ved udlejning af skibe og fly uden besætning, når udlejen har nær tilknytning til drift af skib eller fly i international trafik.

På samme måde kan et foretagendes fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende, når denne containerdrift har nær tilknytning til drift af skib eller fly i international trafik.

Bestemmelserne i artikel 8 gælder også for fortjeneste opnået ved deltagelse i et fællesskab.

Hvis foretagender fra forskellige lande driver skibe eller fly i international trafik gennem et konsortium, gælder bestemmelserne i artikel 8 for den del af fortjenesten ved denne virksomhed, som svarer til den andel, som et foretagende fra en stat deltager med i konsortiet.

Artikel 9 (Forbundne foretagender) knæsetter det såkaldte »armslængdeprincip« for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat handler med hinanden på andre vilkår end dem, der gælder på et frit marked (transfer pricing regulering). I så fald kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis sel-

skaberne havde handlet eller opereret på almindelige markedsmæssige vilkår.

Stk. 2 omhandler, at hvis den ene stat forhøjer fortjenesten ved interne transaktioner for foretagendet i denne stat, så skal den anden stat foretage en passende nedsættelse af fortjenesten ved transaktionerne for foretagendet i den anden stat.

Artikel 10 (Udbytte) fastsætter, at udbytter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytterne kan også beskattes i den stat, hvori det udbytteudbetalende selskab er hjemmehørende (kildestaten). Men der gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2.

Ifølge stk. 2 er kildestatens beskatningsret fastsat til 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab, der direkte ejer mindst 50 pct. af kapitalen i det udbetalende selskab, og forudsat at der er foretaget en investering på et beløb svarende til mindst to mio. euro i det selskab, der udbetaler udbyttet. Kildestaten kan derimod beskutte bruttobeløbet af udbyttet med op til 5 pct., hvis den retmæssige ejer - der er et selskab - ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det udbetalende selskab, og har investeret for et beløb svarende til mere end 100.000 euro i kapitalen i det udbetalende selskab. I alle andre tilfælde kan kildestaten beskutte bruttobeløbet af udbyttet med op til 15 pct.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for udbytte, som indgår i indkomsten i et fast driftssted i denne stat, når den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted. I så fald skal udbyttet beskattes som indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed efter artikel 7, jf. artikel 10, stk. 4. Fast driftssted er defineret i artikel 5.

En stat kan ikke beskutte udloddet eller ikke-udloddet indkomst fra et selskab i den anden stat under henvisning til, at indkomsten er indtjent i den førstnævnte stat, jf. stk. 5. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11 (Renter) fastsætter, at renter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Renterne kan også beskattes i den stat, hvor betaleren er hjemmehørende (kildestaten). Hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden stat, kan skatten dog højst udgøre 10 pct., jf. stk. 2. Beskatningen kan dog højst udgøre 5 pct. hvis renterne betales af enhver form for lån, som ydes af en bank og lignende. Efter overenskomsten kan renter ikke beskattes, hvis rentemodtageren er den andens stats regering, centralbank eller offentlig institution i den anden stat.

Udtrykket »renter« defineres i stk. 3 og omfatter i relation til overenskomsten indkomst af gældsfordringer af enhver art med undtagelse af straf tillæg.

Denne begrænsning af kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7, jf. artikel 11, stk. 4.

Efter stk. 5 defineres, hvornår renter anses for at hidrøre fra en kontraherende stat.

Stk. 6 fastsætter, at såfremt der foreligger en særlig forbindelse mellem den, der betaler renterne, og den retmæssige ejer af renterne, evt. med en tredje persons mellemkomst, som har bevirket, at de betalte renter overstiger det rentebeløb, der ville have været fastsat, såfremt parterne havde handlet på almindelige markedsvilkår, finder bestemmelserne i artikel 11 kun anvendelse på den del af rentebeløbet, som er udtryk for almindelige markedsvilkår (transfer pricing regulering). Det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i overenskomsten.

Artikel 12 (Royalties) fastsætter, at royalties kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Royalties kan også beskattes i den stat, hvorfra de hidrører (kildestaten), men hvis den retmæssige ejer af betalingen er hjemmehørende i den anden stat, kan skatten dog højst udgøre 5 pct. af royalties modtaget i forbindelse med anvendelsen af - eller retten til at anvende - enhver form for computersoftware, ethvert patent, varemærke, mønster, model eller tegning, eller hemmelig formel eller proces, eller oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer (knowhow), jf. stk. 2, litra a. I alle andre tilfælde kan skatten højst udgøre 10 pct., jf. stk. 2, litra b.

Udtrykket »royalties« defineres i artikel 12, stk. 3, og omfatter i relation til overenskomsten betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af - eller retten til at anvende - enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster, model eller tegning, eller hemmelig formel eller proces, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer (knowhow) m.v. Betaling for retten til at anvende udstyr (leasing) er ikke omfattet af definitionen af royalties.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for royalties af rettigheder, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7, jf. artikel 12, stk. 4.

Efter stk. 5 defineres, hvornår royalties anses for at hidrøre fra en kontraherende stat.

Stk. 6 fastsætter, at såfremt der foreligger en særlig forbindelse mellem den, der betaler de pågældende royalties, og den retmæssige ejer af det immaterielle aktiv, evt. med en tredje persons mellemkomst, som har bevirket, at de betalte royalties overstiger det beløb, der ville have været fastsat, såfremt parterne havde handlet på almindelige markedsvilkår, finder bestemmelserne i artikel 12 kun anvendelse på den del af royaltybeløbet, som er udtryk for almindelige markedsvilkår (transfer pricing regulering). Det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i overenskomsten.

Artikel 13 (Kapitalgevinster) fastsætter regler for beskatning af forskellige former for kapitalgevinster.

Gevinst ved afhændelse af fast ejendom kan beskattes i den stat, hvori ejendommen er beliggende. På samme måde

kan gevinst ved afhændelse af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted - eller af det faste driftssted som sådant - beskattes i den stat, hvori det faste driftssted er beliggende.

Gevinst ved afhændelse af skibe og fly, der er anvendt i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i den stat, hvori det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende. På tilsvarende vis kan fortjeneste erhvervet ved afhændelse af containere m.v., der anvendes til transport af varer i international trafik, kun beskattes i bopælsstaten.

Hvis mere end 50 pct. af værdien af aktier m.v. i et selskab m.v. består i fast ejendom, der er beliggende i en stat, kan gevinst ved afhændelse af disse aktier m.v. beskattes i denne stat.

Gevinst ved afhændelse af andre aktiver end ovennævnte kan kun beskattes i den stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

Hvis foretagender fra forskellige lande driver skibe eller fly i international trafik gennem et konsortium, gælder bestemmelserne i artikel 13 for den del af fortjenesten ved denne virksomhed, som svarer til den andel, som et foretagende fra en stat deltager med i konsortiet.

Artikel 14 (Indkomst fra personligt arbejde i ansættelsesforhold) fastsætter regler for beskatning af lønindkomst. Hvis en person, der er hjemmehørende i den ene stat, udfører lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte indkomsten for arbejdet, som er udført i denne stat.

Kildestaten kan dog ikke beskatte denne indkomst, hvis lønmodtageren opholder sig i kildestaten i højst 183 dage inden for en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i kildestaten, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i kildestaten, jf. stk. 1 og 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

Det er således kun Danmark, der kan beskatte en lønmodtager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af sin danske arbejdsgiver udsendes til arbejde i Armenien i højst 183 dage inden for en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, af lønindkomsten for dette arbejde, når denne er betalt af en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i Armenien. Men hvis lønnen vedrører arbejdsgiverens faste driftssted i Armenien, kan Armenien dog også beskatte lønindkomsten.

Lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik kan beskattes i den stat, hvori det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende, jf. stk. 3.

Artikel 15 (Bestyrelses honorarer) bestemmer, at bestyrelses honorarer eller lignende vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en stat, erhverver i sin egenskab af medlem af bestyrelsen og lignende for et selskab i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16 (Kunstnere og sportsfolk) bestemmer, at kunstnere og sportsfolk kan beskattes i den stat, hvori de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, typisk et selskab.

Artikel 17 (Pensioner) fastsætter, at alle pensioner, lignende betalinger samt ydelser fra midler tilvejebragt af det offentlige kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales (kildestaten). Artiklen omfatter dog ikke tjenestemandspensioner.

Det betyder, at kildestaten kan beskatte fysiske personer, der er hjemmehørende i den anden stat, af sociale pensioner og offentlige ydelser, der hidrører fra kildestaten.

Bestemmelserne indebærer endvidere, at kildestaten kan beskatte fysiske personer hjemmehørende i den anden stat, af udbetalinger fra pensionsordninger, når der tidligere er givet skattefradrag i kildestaten for indbetalingerne til disse ordninger, eller når en arbejdsgivers indbetalinger til ordningen ikke var skattepligtige i kildestaten for arbejdstageren. Det gælder, uanset om der er tale om pension eller lignende betalinger i forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej.

Artikel 18 (Offentligt hverv) fastsætter, at vederlag til offentligt ansatte som hovedregel kun kan beskattes i den udbetalende stat (kildestaten), men vederlaget kan beskattes i den anden stat (bopælsstaten), hvis arbejdet er udført dér, og modtageren enten er statsborger i denne stat eller ikke er blevet hjemmehørende i bopælsstaten alene for at påtage sig det pågældende hverv. Artiklen har betydning for ambassadepersonale og lignende.

Tjenestemandspensioner omfattes også af artikel 18, hvilket betyder, at beskatningen af tjenestemandspensioner sker i tilsvarende stat, som lønnen m.v. blev beskattet i.

Artikel 18 gælder dog ikke vederlag eller pension i forbindelse med staters udøvelse af erhvervsvirksomhed. I så fald anvendes bestemmelserne i artikel 14-17.

Artikel 19 (Studerende) fastsætter, at når en studerende, lærling, praktikant og lignende fra den ene stat opholder sig i den anden stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, kan den anden stat ikke beskatte den pågældende af stipendier og lignende, der hidrører fra kilder uden for denne anden stat.

Artikel 20 (Professorer og forskere) fastsætter, at en professor eller forsker, der er hjemmehørende i en stat, og som i en periode på højst seks måneder besøger den anden stat for at undervise eller forske på et universitet eller lignende læreanstalt, ikke skal beskattes i denne anden stat af den løn, som denne modtager for sin undervisning eller forskning. Det er dog en forudsætning, at lønnen beskattes i den stat, hvori professoren eller forskeren er hjemmehørende. Bestemmelsen kan kun anvendes én gang af den pågældende professor eller forsker og gælder ikke, hvis denne er statsborger i den stat, som denne besøger for at undervise eller forske i. Bestemmelsen gælder endvidere ikke, såfremt undervisningen eller forskningen sker i privat regi.

Artikel 21 (Anden indkomst) fastsætter, at indkomster, der ikke er omhandlet andre steder i overenskomsten, kun kan

beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten hidrører fra fortjeneste på fast ejendom efter artikel 6, eller når indkomsten erhverves gennem et fast driftssted i den anden stat.

Derudover kan indkomst fra kilder i den anden stat i form af gevinster fra lotterier, kryds- og tværsopgaver, væddeløb, kortspil, andre spil af enhver art eller hasard m.v. beskattes i denne anden stat. Bestemmelsen afviger fra OECD's modeloverenskomst.

Artikel 22 (Formue) fastsætter, at formue kun kan beskattes i den stat, hvori personen, til hvem formuen tilhører, er hjemmehørende. Ligeledes kan formue bestående af skibe og fly, som anvendes i international trafik af et foretagende, samt rørlig formue, der er knyttet til denne drift, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende.

Derimod kan formue bestående af fast ejendom i den anden stat, jf. artikel 6, samt formue bestående af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et foretagendes faste driftssted i den anden stat, beskattes i denne anden stat.

Formue beskattes ikke efter intern dansk ret.

Artikel 23 (Metode til ophævelse af dobbeltbeskatning) indeholder de såkaldte metodebestemmelser og angiver den fremgangsmåde, som en stat skal anvende, når en person, der er hjemmehørende i denne stat, modtager indkomst fra eller har formue i den anden stat, og denne anden stat kan beskatte indkomsten eller formuen efter overenskomstens andre artikler.

Danmark og Armenien skal anvende den såkaldte creditmetode som lempelsesmetode, jf. stk. 1 og 2.

Hvis en person, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra Armenien, som efter overenskomstens artikel 6–21 kan beskattes i Armenien, kan Danmark medregne indkomsten ved opgørelsen af personens skattepligtige indkomst, men den danske skat, som beregnes af denne indkomst, skal nedsættes med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Armenien. Dog kan skatten ikke nedsættes med mere end den danske skat, som falder på den udenlandske indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jf. ligningslovens § 33.

Derudover følger det af stk. 1, litra c, at såfremt en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter overenskomstens bestemmelser kun kan beskattes i Armenien, kan Danmark medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget. Den danske indkomstskat skal herefter nedsættes med den del, som falder på den udenlandske indkomst. Den udenlandske indkomst vil herved tælle med ved en eventuel progressionsberegning af den pågældendes samlede indkomst (progressionsforbehold).

Formue beskattes ikke efter intern dansk ret.

Hvis en person i Armenien modtager dansk indkomst, som Danmark kan beskatte efter overenskomstens artikel 6-21, skal dobbeltbeskatning ligeledes undgås efter creditmetoden, jf. artikel 23, stk. 2.

Artikel 24 (Ikke-diskriminering) bestemmer, at de to stater ikke må diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende, når de pågældende er under tilsvarende forhold.

Dette gælder både for fysiske og juridiske personer. Bestemmelsen gælder også, selv om den pågældende ikke er hjemmehørende i en af de to kontraherende stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de tilsvarende personlige skattemæssige fordele, som den under hensyn til forsørgerpligt eller lignende indrømmer til personer, der er hjemmehørende i staten, jf. stk. 3.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 25 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler) foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i én af de to stater, mener sig udsat for en beskatning i strid med overenskomsten. De to staters kompetente myndigheder skal søge at løse vanskeligheder ved anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige. I praksis finder myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter.

I forhold til intern dansk skatteret giver overenskomstens artikel 25 og vedtagelsen af dette lovforslag hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de armenske kompetente myndigheder til løsning af problemer i konkrete skattesager, jf. omtalen i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4 (særlige artikler).

Artikel 26 (Udveksling af oplysninger) pålægger generelt de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser eller de to staters interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til informationsudveksling gælder for skatter af enhver art, som pålignes af de to stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten. Efter omstændighederne kan den stat, der har modtaget oplysningerne, anvende oplysninger til andre formål, såfremt formålet er lovligt i begge stater, og den stat, der afgiver oplysningerne, forinden tillader dette.

Betegnelsen »skatter af enhver art« omfatter ikke alene direkte skatter, men også indirekte skatter (moms, punktafgifter m.v.).

Det er ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Armenien. De to stater kan f.eks. udveksle oplysninger til brug for dansk beskatning af en person, som er hjemmehørende i et tredjeland, men som har et fast driftssted her i landet.

Oplysninger kan udveksles på flere forskellige måder. I kommentarerne til OECD-modellens artikel om udveksling af oplysninger omtales specifikt tre måder, det kan ske på. For det første kan oplysninger udveksles *efter anmodning*. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Armenien i en given situation har grund til at formode, at skattemyndighederne i den anden stat er i besiddelse af oplysninger, som er

nødvendige for skatteligningen, kan myndighederne anmode myndighederne i den anden stat om at videregive oplysningerne til brug for den konkrete sag. Myndighederne i den anden stat har pligt til om muligt at fremskaffe de pågældende oplysninger, hvis de ikke allerede er i besiddelse af de oplysninger, der anmodes om, og disse oplysninger forefindes i den anden stat. Det er dog en forudsætning, at myndighederne i den anmodende stat selv har gjort, hvad de kunne for at fremskaffe oplysningerne.

En anden måde er *spontan* udveksling af oplysninger. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Armenien kommer i besiddelse af oplysninger, som de skønner kan være af interesse for skattemyndighederne i den anden stat, kan disse oplysninger videresendes til myndighederne i den anden stat, selv om de ikke har anmodet om dem.

En tredje mulighed er, at skattemyndighederne i en stat *automatisk* - det vil sige systematisk og med faste mellemrum - sender oplysninger til den anden stats myndigheder. Det kan f.eks. være oplysninger om lønudbetalinger til personer, som er hjemmehørende i den anden stat.

Artiklen giver også mulighed for, at repræsentanter fra de armenske skattemyndigheder kan være til stede ved danske skattemyndigheders undersøgelse hos en person eller et selskab her i landet, eller at repræsentanter fra de danske myndigheder er til stede ved armenske myndigheders undersøgelse i Armenien.

De to stater kan også aftale en såkaldt simultan undersøgelse, hvor deres skattemyndigheder hver på sit territorium undersøger de skattemæssige forhold hos en eller flere skattepligtige, hvor de har en fælles eller beslægtet interesse, med henblik på, at de derefter udveksler alle relevante oplysninger, som de er kommet i besiddelse af.

Der er ikke i artiklen regler for, om udvekslingen af oplysninger skal foregå på den ene eller anden måde eller i en kombination af flere måder. Der er heller intet til hinder for, at de to staters skattemyndigheder kan foranstalte undersøgelser målrettet mod særlige erhvervsgrøner m.v.

En stat har dog ikke pligt til at give oplysninger eller udføre forvaltningsakter i strid med dens lovgivning eller praksis eller give oplysninger, som ville afsløre forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser.

Informationsudvekslingen omfatter også såkaldte bankoplysninger. Der er således pligt til at videregive oplysninger, som er indhentet (eller skal indhentes) fra banker eller andre finansielle institutter.

En stat skal behandle oplysninger, som den har modtaget fra den anden stat, som fortrolige.

Artikel 27 (Bistand ved inddrivelse af skatter) pålægger de to stater at yde hinanden bistand ved sikring og inddrivelse af skattekrav. Det er ikke nogen betingelse, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Armenien, eller at kravet vedrører skatter omfattet af overenskomsten.

Inddrivelse af den anden stats skattekrav skal ske, når kravet kan inddrives efter lovgivningen i den stat, som rejser kravet, og når skyldneren ikke kan gøre indsigelser mod ind-

drivelsen. Inddrivelse skal ske efter lovgivningen i den stat, der skal foretage inddrivelsen, som om skattekravet var denne stats eget skattekrav.

Sikring af den anden stats skattekrav skal ske, når dette er muligt efter lovgivningen i den stat, der ønsker kravet sikret, uanset om skattekravet på dette tidspunkt kan inddrives eller ej, og uanset om skyldneren kan gøre indsigelser mod en inddrivelse.

En stat har dog ikke pligt til at udføre forvaltningsakter i strid med dens lovgivning eller at iværksætte foranstaltninger, som ville stride mod almene interesser.

Artikel 28 (Diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder) fastslår, at overenskomsten ikke berører skattemæssige begunstigelser for diplomater m.fl.

Artikel 29 (Begrænsning af fordele) medfører, at en person hjemmehørende i en stat, og som oppebærer indkomst i den anden stat, efter omstændighederne kan afskæres fra de fordele, overenskomsten indeholder.

I stykke 1 fastsættes, at en person hjemmehørende i en stat, der modtager renteindtægter (artikel 11) eller royaltindtægter (artikel 12) hidrørende fra den anden stat (kildestaten), kan beskattes af disse indtægter i denne anden stat (kildestaten) i overensstemmelse med intern ret, hvis indkomsten ikke beskattes i bopælsstaten, eller i bopælsstaten undergives særlige begunstigelser rettet udelukkende mod udenlandsk indkomst.

I stykke 2 defineres, hvornår indkomst anses for at være undergivet beskatning, mens stykke 3 definerer, hvornår indkomst anses for at være undergivet særlige begunstigelserregler og lignende.

Stykke 4 indeholder den såkaldte Principal Purpose Test (PPT), der indebærer, at overenskomstens øvrige bestemmelser ikke skal indrømme fordele for indkomst, hvis det med rimelighed kan fastslås – under hensyntagen til alle relevante forhold og omstændigheder – at opnåelsen af en fordel i overenskomsten var et af de væsentligste formål i ethvert arrangement eller enhver transaktion, der direkte eller indirekte medførte fordelene, medmindre det kan godtgøres, at indrømmelsen af fordelene efter omstændighederne vil være i overensstemmelse med indholdet af og formålet med overenskomstens relevante bestemmelser.

Bestemmelsen i stykke 4 svarer til indholdet i ligningsloven § 3, stk. 3 (generel omgåelsesklausul) og er en OECD BEPS-minimumsstandard, jf. afsnit 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Artikel 30 (Ikrafttræden) bestemmer, at de to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for den nye overenskomsts ikrafttræden er opfyldt. Overenskomsten træder i kraft på datoen for den sidste stats underretning herom. Overenskomstens bestemmelser for så vidt angår kildeskatter og andre skatter finder anvendelse fra og med det følgende kalenderår.

Artikel 31 (Opsigelse) bestemmer, at overenskomsten har virkning på ubestemt tid, men at den efter fem år kan opsi-

ges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår, dvs. frem til den 30. juni i ethvert kalenderår.

Protokollen præciserer følgende fire elementer i overenskomsten.

For det *første* præciseres, at overenskomstens bestemmelser generelt skal forstås og fortolkes i lyset af OECD's modeloverenskomst med tilhørende OECD-kommentarer undtagen på de områder, hvor én af staterne har afgivet forbehold eller observationer til modeloverenskomsten eller dens kommentarer eller i de tilfælde, hvor begge staters kompetente myndigheder bliver enige om en anden forståelse eller fortolkning efter overenskomstens ikrafttræden.

For det *andet* præciseres, at indkomst, der erhverves af eller gennem en person, som er skattemæssigt transparent efter en af staternes interne ret, skal behandles som om at indkomsten er erhvervet af en person, der er hjemmehørende i denne stat, såfremt dette er i overensstemmelse med denne stats interne ret.

For det *tredje* præciseres, at staterne er enige om, at udtrykket »udlevering« i overenskomstens artikel 5, stk. 5, ikke omfatter en butik, hvorfra der foregår salg, og som er beliggende et sted, som er indrettet med henblik på udlevering af varer.

For det *fjerde* præciseres, at staterne er enige om, at de udgifter, der gives fradrag for i en stat, jf. artikel 7, stk. 3, lige-

ledes skal være fradragsberettigede udgifter efter denne stats interne ret.

Til § 2

Efter lovforslagets § 2 foreslås det, at loven træder i kraft på det tidspunkt, hvorfra aftalen nævnt i § 1 ifølge artikel 30 træder i kraft, dvs. når både Danmark og Armenien har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt.

Efter overenskomstens artikel 30 skal de to stater udveksle noter om, at de har gennemført de nødvendige procedurer for overenskomstens ikrafttræden. Overenskomsten og tilhørende protokol træder i kraft på datoen for modtagelsen af den sidste af disse noter.

Det er uvist, hvornår det andet land fremsender denne underretning. Der vil blive udsendt en bekendtgørelse om lovens ikrafttræden og en bekendtgørelse af overenskomsten og tilhørende protokol med gengivelse af den danske og engelske overenskomsttekst.

Til § 3

Eftersom regulering af skatteområdet hører under henholdsvis det færøske hjemmestyres og det grønlandske selvstyres kompetenceområde, gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.